

Da guerra, o imperialismo, a OTAN e nós

Rafa Vilar*

Este artigo denuncia o xenocidio do pobo palestino e a complicidade das potencias occidentais, así como a crecente militarización promovida pola OTAN e a UE. Fronte a esta deriva, chamamos á mobilización pola paz, contra o imperialismo e a favor da autodeterminación dos pobos.

Vigo mobilízase pola paz e contra o militarismo o pasado abril de 2025 · Avantar

1. Verán de 2025: a morte e a destrución seguen a conformar o día a día na Franxa de Gaza. Só desde outubro de 2023 o número de persoas palestinas asasinadas polo ente sionista (tamén chamado Estado de Israel) xa pasa das 55.000, ◀ e iso sen contar con esoutra *arma de destrución masiva* que utiliza o actual goberno israelí — con Benjamin Netanyahu á fronte, un auténtico criminal de guerra— que é a fame. Trátase do xenocidio de todo un pobo, o palestino, e que só é posíbel pola complicidade absoluta dos Estados Unidos e da propia Unión Europea, que, malia as súas bágoas de crocodilo, continúa a armar e a dar apoio a Israel.

"Trátase do xenocidio de todo un pobo, o palestino, e que só é posíbel pola complicidade absoluta dos Estados Unidos e da propia Unión Europea"

Resulta ferinte tamén a inacción de organismos como a ONU, que é incapaz de ir máis alá do formalismo de tímidas declaracións condenatorias ou de resolucións que son simple papel mollado, mentres Palestina se desangra a ollos do mundo, nun xenocidio que esta vez si é

televisado. Certo é que hai países e hai gobernos que están a denunciar a actitude criminal de Israel, como o están a facer igualmente moitas organizacións sociais e políticas en todo o mundo, con protestas e mobilizacións que, en non poucos casos, están a ser reprimidas polas policía dos gobernos ao servizo do imperialismo. Mais toda a solidariedade coa causa palestina choca coa cruel e criminal determinación de Israel de reducir a cinzas o territorio palestino, co masacre do seu pobo co único afán de expulsalo definitivamente das súas terras para as converter en dominios do ente sionista.

Nese sentido, tampouco non é casual que países como Siria (xa definitivamente en mans do islamofascismo aliado de Occidente), ◀ o Líbano, Iemen ou Irán estean no punto de mira do imperialismo, co fin último de desestabilizalos para permitir ese proxecto do Grande Israel co que soña o sionismo e que encontra tamén a resistencia do pobo palestino, que non se resigna a ser colonizado, masacrado ou expulsado da súa terra. De feito, Irán é hoxe a peza de caza maior que Israel pretende para o seu dominio total da rexión. De aí, os últimos ataques, tanto do ente sionista como dos Estados Unidos, sobre poboacións e instalacións iranianas, co pretexto de deter o programa nuclear de Irán, un programa que viña sendo monitorizado pola Axencia Internacional de Enerxía Atómica (OIEA), ◀ organismo que depende de Nacións Unidas.

Veciñanza de Compostela escoita o manifesto de Galiza pola paz nunha das moitas mobilizacións que tiveron lugar o 9 de abril de 2025 · Avantar

2. En marzo deste ano, a presidenta da Comisión Europea, Ursula von der Leyen, anunciou o chamado plan «ReArm Europe» ◀ (cambiado despois a «ProtectEU»), unha iniciativa que busca mobilizar uns 800.000 millóns de euros para gastos militares dos países que conforman a actual Unión Europea. Isto vai en liña coas conclusións da recente cimeira da OTAN na Haia, onde se esixiu de todos os países que forman parte da devandita alianza militar o aumento até o 5% do PIB ◀ do seu gasto en armamento e almacenamento militar, para maior gloria do denominado complexo militar-industrial, a punta de lanza do imperialismo dos nosos tempos.

"Como cidadanía desta vella nación europea chamada Galiza, estamos chamadas a sermos axentes activos en prol da paz mundial"

Seica o mantra neoliberal da austeridade, imposto durante anos pola burocracia de Bruxelas, non rexe cando se trata de gasto militar; un gasto militar que, en boa lóxica, vai saír —en realidade, está a ser así— dos orzamentos destinados a gasto social, isto é, servizos públicos (sanidade, educación...), pensións, protección social, políticas de xénero, atención á dependencia, vivenda, protección ambiental, etc.

Por certo que o Estado español, máis alá dos xestos para a galería do presidente do actual Goberno, vai estar obrigado a cumprir con estas esixencias da alianza atlántica, máxime cando as reiteradas advertencias do presidente dos Estados Unidos non deixan lugar á dúbida: todos os

países, sen excepcións, deben aterse a ese incremento do gasto militar. De feito, cómpre lembrar que este mesmo ano o Goberno do Estado xa aumentou en 10.470 millóns de euros o seu orzamento en defensa, o que implica un gasto total de máis de 33.000 millóns de euros, un 2% do PIB do Estado. Isto, segundo as estimacións oficiais, xa que hai entidades como o Centre Delàs d'Estudis per la Pau que calculan que o gasto real en defensa do Estado español é xa do 2,48% do PIB, ◀ ou sexa, duns 40.457 millóns de euros.

Así e todo, o debate real non pode xirar arredor da porcentaxe que vai destinar o Goberno do Estado a gasto militar ou arredor dos prazos en que este se debe implementar; o debate hai que o situar no que significa (ou máis ben, está a significar) esta deriva militarista tanto do Estado español como da propia UE, seguindo os ditados da OTAN (e do matón Donald Trump). Estamos a falar de desbaldimento dunha cantidade inxente de diñeiro, que só serve para alimentar a maquinaria da guerra. Trátase, en definitiva, de gastar uns cartos que non se teñen, para mercar un armamento que non fai falta, para se defender dun inimigo inexistente. E hai que saír, polo tanto, desa lóxica perversa na que nos queren situar.

Hoxe, coma antes, o maior inimigo da paz mundial é o imperialismo, máis alá da forma que adopte en cada conxuntura histórica. Na actual, o bloque imperialista encabézano os Estados Unidos, xuntamente con Reino Unido e a Unión Europea (agrupados na OTAN, como estrutura militar ofensiva) e cómpre termos presente que precisamente os países do bloque imperialista son responsábeis por 70% do gasto militar global, o que supón 3,5 veces máis que o de China e Rusia xuntas. E, por suposto, este gasto militar dificilmente se pode encadrar

Pontevedra maniféstase o pasado xuño de 2025 en favor do pobo palestino · Avantar

niso que eufemisticamente se chama “defensa”, dado que non hai conflito bélico no que o imperialismo non estea involucrado dunha maneira ou doutra, e isto é así xa desde antes da creación da propia OTAN, o verdadeiro brazo militar do capital transnacional que hoxe goberna o mundo e garante da actual orde mundial, unha orde que, máis cedo que tarde, debe ser subvertida antes de que a barbarie definitivamente se imponha.

Sen o cuestionamento da alianza atlántica como o instrumento fundamental de dominio e opresión do imperialismo, dificilmente se poderá defender a paz mundial, entendida esta como unha orde socioeconómica en que prevalezan valores como a xustiza social, a autodeterminación dos pobos ou a defensa dos dereitos humanos. Por tanto, onte como hoxe a OTAN é o inimigo a bater para as e os que defendemos a superación do actual *status quo* e un outro mundo posíbel.

4. Como cidadanía desta vella nación europea chamada Galiza, tamén estamos chamadas a sermos axentes activos en prol da paz mundial e, polo tanto, a dotármolos de instrumentos propios para contribuír á procura dese obxectivo. Esa é a razón de ser da plataforma *Galiza pola Paz (contra o militarismo, a OTAN e a guerra)*. ◀

Entre as reivindicacións da plataforma están: a denuncia do rol estritamente imperialista e agresivo da OTAN; o rexeitamento da carreira armamentista anunciada polos membros da Unión Europea; a demanda dun papel de neutralidade activa por parte do Goberno español, que implique o retorno inmediato das tropas españolas despregadas en misións da OTAN e a negativa a utilizar instalacións militares ao servizo da OTAN e dos Estados Unidos; o sinalmento do papel absolutamente subsidiario da Xunta de Galiza e a entrega de equipamentos,

instalacións e recursos do noso país para alimentar esta maquinaria bélica; o rexeitamento da entrega dos recursos naturais do noso país á industria militar (minerais da serra do Galiñeiro, de Valdeorras ou de Doade), así como o uso do noso país para instalacións funcionais á OTAN (o monte Iroite, os aeródromos da Lavacolla e Rozas, o porto de Ferrol, as bases de Marín e Figueirido); o compromiso de manter unha posición pola paz e abertamente anti-OTAN, que pule pola súa disolución; a esixencia da non participación do Estado español en calquera plataforma destas características; e a mobilización activa do pobo galego en prol da paz e contra a guerra.

5. No actual estado de cousas, urxe unha importante mobilización a escala planetaria para denunciar a escalada militarista que está a promover o imperialismo. E en certa maneira, hai que ser implacábeis nesa denuncia, xa que non resulta doado atravesar esa espiral de silencio instalada na sociedade a través dos medios de comunicación, tanto dos chamados tradicionais (televisións, radios, prensa escrita) como dos menos convencionais (redes sociais...). Unha espiral de silencio que terxiversa a natureza dos conflitos bélicos, que minimiza os riscos dunha conflagración militar de alcances imprevisíbeis e que, en última instancia, obedece aos designios últimos das potencias imperialistas.

Por tanto, mobilizarse contra o militarismo, a guerra e a OTAN é algo que deben incorporar á súa axenda (de feito, xa o están a facer) as organizacións sociais, políticas, estudantís, etc., que operan no país, no firme compromiso de revitalizar e dar azos ao movemento pola paz mundial e contra o imperialismo.

*Rafa Vilar. Escritor e coportavoz da plataforma Galiza pola paz.